

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 28. maja 1915.

Treść: (№ 141.—145.) 141. Obwieszczenie, dotyczące stóp odszkodowania za pewne oznaczone materiały, zawierające azot. — 142. Rozporządzenie, którem zarządza się dostarczenie materiałów, zawierających azot, objętych rekwizycją w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. marca 1915. — 143. Obwieszczenie, którem uzupełnia się obwieszczenie z dnia 19. marca 1915, dotyczące stóp wynagrodzenia za pewne oznaczone metale i stopy. — 144. Rozporządzenie, dotyczące uchylenia rekwizycji pewnych metali i stopów. — 145. Rozporządzenie, dotyczące używania i dostarczania pewnych oznaczonych metali i stopów.

141.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innemi interesowanemi Ministerstwami z dnia 27. maja 1915,

dotyczące stóp odszkodowania za pewne oznaczone materiały, zawierające azot.

Ceny, ustanowione w myśl postanowień § 18. : 2., drugi ustęp rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 326, zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, o świadczeniach wojennych, ogłasza się, jak następuje:

§ 1.

Stopa
odszkodowania

1. Za 100 kg czystego amoniaku w surowej (amoniakowej) wodzie gazowej K 60.—

2. Za 100 kg czystego amoniaku w zgęszczonej (amoniakowej) wodzie gazowej z zawartością najmniej 15% amoniaku 125.—

Stopa
odszkodowania

3. Za 100 kg azotu w siarczanie amonowym (bez opakowania) K 172.—

4. Za 100 kg azotu w wapno-azocie (cyanamidzie wapna) wraz z bębniem , 150.—

§ 2.

Ceny rekwizycyjne obowiązują na miejscu rekwizycji.

Georgi wlr.

142.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innemi interesowanemi Ministerstwami z dnia 27. maja 1915,

którem zarządza się dostarczenie materiałów, zawierających azot, objętych rekwizycją w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 51.

§ 1.

Objęte rekwizycją w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. marca 1915, Dz. u. p.

Nr. 51, zapasy pewnych oznaczonych materiałów, zawierających azot, winni posiadacze i przechowujący przesać na żądanie zarządu wojskowego, po stwierdzeniu przez urząd kolejowy ciężaru do wskazanego im miejsca jako zwyczajną przesyłkę towarową, przyczem siarczan amonowy i wapno-azot winny być odpowiednio opakowane. Koszta opakowania i transportu będą nadawcy przez zarząd wojskowy wynagrodzone.

§ 2.

Posiadacze lub przechowujący mają równocześnie z nadaniem materiałów na kolej przesać odbiorcy spis dostarczanych materiałów.

W tym spisie należy podać: nazwisko posiadacza i w danym razie tego, który dotąd materiał przechowywał, powiat polityczny i miejsce, gdzie materiał leżał dotąd na składzie, miejsce nadania przesyłki, przy siarczanie amonowym i wapno-azocie sposób opakowania i umieszczone na opakowaniach znaki, stwierdzoną przez urząd kolejowy ilość i ciężar brutto nadanych sztuk towaru, oraz ich ciężar netto. Spis ma być podpisany przez nadawcę.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie natychmiast po jego ogłoszeniu.

Georgi wlr.

143.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innymi interesowanymi Ministerstwami z dnia 27. maja 1915,

którem uzupełnia się obwieszczenie z dnia 19. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 65, dotyczące stóp wynagrodzenia za pewne oznaczone metale i stopy.

1. Do tabeli punktu 1. obwieszczenia z dnia 19. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 65, należy wstawić:

Klasa	Materiały	Stopa wynagrodzenia za 100 kg
		K
29	Za nowy mosiądz	235

2. Sztuki odlewów surowych należy wynagradzać według stóp w punkcie 1. wspomnianej tabeli.

Georgi wlr.

144.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innymi interesowanymi Ministerstwami z dnia 27. maja 1915,

dotyczące uchylecia rekwizycji pewnych metali i stopów.

§ 1.

Objęte w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 81, rekwizycją na cele wojenne zapasy:

1. rud, produktów pierwotnych, popiołów i okruców,

2. cyny i stopów cyny łącznie z materiałami starymi i odpadkami mogą być dowolnie używane.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie zaraz po jego ogłoszeniu.

Georgi wlr.

145.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innymi interesowanymi Ministerstwami z dnia 27. maja 1915,

dotyczące używania i dostarczania pewnych oznaczonych metali i stopów.

Na zasadzie §§ 24. i 27., ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, dotyczącej powinności wojennych i rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się co następuje:

§ 1.

Zapasy:

1. blach i drutów grubości ponad 1 mm, tablic, płyt, sztab i rur z glinu, ołowiu (także twardego ołowiu), niklu, miedzi, mosiądzu, spiżu i tombaku, także wówczas, gdy oznaczone materiały są obrzynane lub pocięte, lecz dalej nie przerobione,

2. sztuk surowego odlewu z ołowiu (także twardego ołowiu) niklu, miedzi, spiżu i tombaku są na mocy obecnego rozporządzenia objęte rekwizycją na cele wojenne.

Rekwizycya nie rozciąga się na zapasy wymienionych materiałów, istniejące w dniu wejścia w moc obowiązującą tego rozporządzenia, które nie przekraczają następujących ilości:

Przy glinie 20 kg, ołowiu 100 kg, niklu 1 kg, miedzi 30 kg, mosiądzu, spiżu i tombaku po 100 kg.

Zresztą mają postanowienia §§ 1. do 6. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28, zastosowanie także do zapasów, objętych rekwizycją na mocy obecnego rozporządzenia.

§ 2.

1. Materiały objęte rekwizycją według § 1. tego rozporządzenia,

2. objęte rekwizycją na cele wojenne według rozporządzenia z dnia 29. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 81, zapasy:

a) glinu, antymonu, ołowiu (także twardego ołowiu), miedzi, mosiądzu, niklu i spiżu,

b) stare materiały i odpadki wymienionych metali i stopów

winni posiadacze lub przechowujący dostarczyć zarządowi wojskowemu najdalej do dnia 8. czerwca 1915, według następujących przepisów.

Niezależnie od tego dostarczenia należy uskutecznić przepisowo te zgłoszenia zapasów, które mają być na mocy przepisu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 27, według stanu z dnia 31. maja 1915, wnoszone w dniu 8. czerwca 1915 do właściwej władzy politycznej I. instancji.

§ 3.

Oznaczone materiały należy stosownie i o ile możliwości według poszczególnych rodzajów metali osobno opakowane, po stwierdzeniu przez urząd kolejowy ilości i ciężaru nadanych sztuk towaru, przesłać najpóźniej do dnia 8. czerwca 1915 do właściwej c. k. komisji odbiorczej dla metali i stopów (Grac, Praga, Salzburg lub Wiedeń; według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 66), jako zwykłą przesyłkę towarową.

W liście przesyłkowym należy wymienić nadane gatunki z podaniem, czy stanowią one nowe czy stare materiały, miedziane okrucy itp. Koszta opakowania i transportu zostaną nadawcy przez zarząd wojskowy zwrócone; jeśli zapasy zostaną uznane jako niezdatne do celów wojennych, zarząd wojskowy ponosi także koszta przesyłki zwrotnej.

Co do dalszego wynagrodzenia obowiązują w obydwu wypadkach postanowienia §§ 2. i 3. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28. Do zapasów, oznaczonych w § 1., punkt 1. obecnego rozporządzenia, należy zastosować przepisy punktu 2. obwieszczenia ministeryalnego z dnia 19. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 65.

§ 4.

Posiadacz lub przechowujący ma równocześnie z nadaniem materiałów na kolej przesłać właściwej komisji odbiorczej spis dostarczonych materiałów. W tym spisie należy podać: posiadacza i w danym razie tego, który dotychczas materiały przechowywał, powiat polityczny i miejsce, gdzie materiał był dotąd na składzie, miejsce

nadania przesyłki, sposób opakowania i umieszczone na opakowaniach znaki, stwierdzoną przez urząd kolejowy ilość i ciężar brutto nadanych sztuk towaru, pojedyncze rodzaje przesłanych materiałów i ich ciężar netto. Spis ma być podpisany przez nadawcę.

Drugi równobrzmiący egzemplarz spisu należy przesłać bezpośrednio c. k. Centralnej komisji rekwizycyjnej (Wiedeń, I., Ministerstwo wojny).

Gdy się rozchodzi o materiały, które znajdują się w samej siedzibie komisji odbiorczej lub jej najbliższem otoczeniu, zatem nie mają być przesłane koleją, lecz dowieszone, wówczas przedewszystkiem należy wspomniane spisy przesłać najdalej do dnia 8. czerwca 1915 centralnej komisji rekwizycyjnej i właściwej komisji odbiorczej, poczem ta ostatnia komisya oznaczy dzień i miejsce dostawy.

§ 5.

Jeżeli przeznaczony na dostarczenie komisji odbiorczej zapas:

1. materiałów, wymienionych w § 2. pod 1 jest szczuplejszy, niż zapas, który istniał w dniu 31. marca 1915,

2. materiałów, oznaczonych w § 2., pod 2 szczuplejszy, niż zapas, który odpowiada stanowi z dnia 31. marca 1915 z dorachowaniem przyrostu, powstałego w czasie między dniem 31. marca a dniem 31. maja 1915, wówczas obowiązany do dostarczenia posiadacz lub przechowujący winien równocześnie z przesłaniem wspomnianego w § 3. spisu usprawiedliwić wobec Centralnej komisji rekwizycyjnej tę szczuplejszą dostawę przez wniesienia podania.

O ile zobowiązany powołuje się na to, że materiał obrócony został w celu spełnienia nakazów zarządu wojskowego lub dlatego jest nadal bezwarunkowo potrzebny dla jego własnego lub innego, przezeń do udziału przyzwanego przedsiębiorstwa, ma on wymienić tę władzę wojskową, która udzieliła nakazu, oznaczyć przedmiot tego nakazu i podać datę i liczbę nakazu. Po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia nie wolno już z zapasów, przeznaczonych na dostawę, wydawać materiałów na inny cel, nawet za poświadczeniami (§ 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 81).

O ile obowiązany powołuje się na to, że c. k. Ministerstwo handlu pozostawiło mu materiały do wolnego rozporządzenia (§ 5. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28), ma podać datę i liczbę tego zezwolenia.

§ 6.

1. Z zapasów materiałów, wymienionych w § 2. pod 1, nie są objęte rekwizycją i nie podpadają obowiązkowi dostarczenia:

a) 50%, o ile materiały te są w posiadaniu przedsiębiorstw przemysłu elektrotechnicznego, które zajmują się wyrobem maszyn, aparatów, przewodów i wykonywaniem urządzeń elektrycznych,

b) 20% w innych wypadkach.

2. Obowiązkowi dostarczenia nie podlegają również i mogą być używane dowolnie:

20% zapasów materiałów, wymienionych w § 2. pod 2.

Dalej nie podlegają obowiązkowi dostarczenia:

3. Stare materiały i odpadki, które posiadacze przerabiają we własnem przedsiębiorstwie na metale surowe, lub polecają przerabiać je w ten sposób w innych, tutejszo-krajowych przedsiębiorstwach. Użycie uzyskanego materiału surowego jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem c. k. Ministerstwa handlu lub w celu spełnienia nakazów zarządu wojskowego, udzielonych posiadaczowi materiałów.

4. Zapasy glinu, których właściciele przedsiębiorstw wytwarzania żelaza i stali potrzebują do pokrycia własnych potrzeb do końca lipca 1915.

5. Te ilości objętych rekwizycją materiałów, których posiadacze potrzebują do końca lipca 1915 do ulepszeń w celu utrzymania nadal własnego przedsiębiorstwa. Ten ostatni wyjątek zachodzi jednak tylko wówczas, gdy z powodu szczególnej właściwości urządzeń warsztatowych zastąpienie przez inne materiały nie jest możliwe.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w moc obowiązującą zaraz po jego ogłoszeniu.

Georgi wlr.